

Jeg skal belyse dette med et Par Eksempler. En af de største Nedsættelser, man har foreslaaet, er Nedsættelsen paa Klædevarer. Tolden er nu  $66\frac{2}{3}$  Dre pr. Pd., og den vil man i Løbet af 5 Aar nedsætte til 48 Dre, altsaa med  $18\frac{2}{3}$  Dre pr. Pd. Lad os nu for at undersøge, hvorvidt denne Nedsættelse kan komme Forbrugerne til gode, tage et Par Eksempler. Et Par almindelige Venklæder vejer  $1\frac{1}{2}$  Pd. Hvis Nedsættelsen virkelig kom Forbrugerne til gode, vil den ikke forslaa meget, men kun udgøre 27 Dre; men jeg antager ikke, at der er nogen i dette Ting, som ikke er paa det rene med, at hvad enten man køber Tøjet til Venklæderne eller man køber dem færdige, vil man intetsteds faa Prisen nedsat med disse 27 Dre. Man vil komme til at betale, ligesom nu, med en rund Pris, fremgaaet af de handelnde forskellige Avanceberegninger, og den vil opsluge de 27 Dre. Tænke vi paa en Fattigmands Frakke, som der jo har været saa megen Tale om, og lad den veje ca. 3 Pd., saa vil Besparselsen kunne blive ca. 54 Dre. Men den fattige Mand vil sandelig ikke faa disse 54 Dre, hvortæn naar han køber Tøjet hos Købmanden eller Frakken hos Strædeøren. Nedsættelsen vil forsvinde paa Mellemstadierne og ikke naa Forbrugerne. Allerede den nuværende Strejke, hvor der er Tale om at tvinge Mestrene til at oprette Værksteder, vil, hvis den gennemføres, medføre en Jorddyrelse, der, selv om den ikke bliver stor, dog altid bliver større end disse 54 Dre. Og vi behøve ikke blot at holde os til Klædetolden. Ogsaa paa Bomuldsvarernes Omraade er der foreslaaet en Række Nedsættelser, nogle Steder fra 14 til 13 Dre, andre Steder fra 16 til 15 eller fra 12 til 11 Dre. For slerfarvede Bomuldstøjer er Tolden 42 Dre paa Regeringsforlaget, og paa Flertalsforlaget er den foreslaaet sat ned til 40 Dre. Hvad betyder nu den Nedsættelse? I en almindelig Bomuldstjole vejer Tøjet 3 Pd.; naar Køberen er heldig nok til at nyde godt af denne Nedsættelse, vil han spare 6 Dre; men vedkommende faar selvfølgelig ikke disse 6 Dre. Man kan være ganske overbevist om, at Nedsættelsen heller ikke her vil naa til Forbrugerne. Disse smaa Nedsættelser ville, om de i det hele taget komne til at gavne nogen, selvfølgelig kun gavne Mellemhandlerne. At disse Procenter og Avance betyde noget ganske andet end Tolden, ved man jo godt. Jeg skal nævne et Eksempel fra de Resultater, der findes i Bilagene til Toldkommissionens Betænkning under Tritotage, Afdeling B. Side 74. Det viser sig her, at Sotter af en bestemt Slags veje 17 Kvint pr. Par. Tolden er nu

$66\frac{2}{3}$  Dre pr. Pd. og foreslaas nedsat til 65 Dre. Det vil blive en Nedsættelse lig 2 Dre pr. Par; men at Forbrugeren heller ikke her vil faa de to Dre, det kan man se af den Oplysning, som ogsaa gives i Betænkningen, at den nuværende en gros Pris er 53 Dre og Detailprisen 1 Kr., altsaa en Avance for Detailhandelen paa 89 pCt. Hvad vil der nu ske, hvis den Nedsættelse, som Udvalgslertallet foreslaar, bliver effektiv? Man maa da fra Fabrikanternes Side nøjes med 2 Dre mindre, altsaa med 51 Dre for Parret af Sotterne, og Detailhandelen vil faa 96 pCt. i Stedet for 89 Procent i Avance, thi Sotterne ville selvfølgelig alligevel komme til at koste det runde Beløb 1 Kr. Parret. Gaa vi over til Metalvarerne, se vi, at det ærede Udvalgslertal har gjort sig til Told for de agrariske Ønster om at faa Pløve og Harver ind til en billigere Pris. Tolden paa disse Ting er i Regeringsforlaget sat til  $1\frac{1}{2}$  men den ønskes nu sat til 1 Dre Pundet; der ønskes altsaa til Fordel for det betrængte Landbrug en Nedsættelse af  $\frac{1}{2}$  Dre pr. Pd. for Pløve og Harver. Nu vejer en almindelig dansk Enkeltpløve 75 Pd.; der er altsaa Udsigt til paa den at kunne spare  $37\frac{1}{2}$  Dre, men den koster 50 Kr. Jeg ved nu ikke, om nogen tror at denne Pløve efter Toldnedsættelsen vil komme til at koste 49 Kr.  $62\frac{1}{2}$  Dre? Jeg tror det ikke. For en almindelig Harve, der vejer 120 Pd., vil Besparselsen udgøre 60 Dre, og den koster 40 Kr. Forbrugeren faar sikkert ikke disse 60 Dre. Jeg tror i det hele taget, at disse Krav, der her stilles fra Landbrugets Side ere for imaa. Jeg tror ikke, at Landbruget skal spille sin Energi paa saa smaa Forbringer, som ikke vilde kunne føles af Landbruget, hvis de kom det til gode, men som ganske vist heller ikke ville komme det til gode, men derimod den Mellemhandel, som Landbruget ellers ved andre Lejligheder ikke synes at elske saa overordentlig højt. Nedsættelserne ville selvfølgelig, for saa vidt de blive effektive, stabe Producenterne over for den udenlandske Konfurrence, og det vil særlig blive de Mellemhandlere, der faa godt af dem, som besatte sig med Forhandling af udenlandske Varer. Men jeg kan ikke se, at det er noget godt nationaløkonomisk Maal at tilstræbe gennem ny Toldtariffer særlig at begunstige Agenturer med fremmede Varer. Det forekommer mig, at det vil være langt rigtigere at styrke det indenlandske Arbejde. — Det er tilfaldenligt ikke Smaaating, som gennem disse tilskyndende smaa Nedsættelser berøves den indenlandske Produktion. Nedsættelserne beløbe sig nemlig i alt til 2,300,000 Kr. Det er altsaa omtrent  $\frac{1}{6}$